

45 които слушахъ слово-то. И «смаяхъ си вѣрни-тѣ що бѣхъ отъ обрѣзаны-тѣ, които бѣхъ дошли съ Петра, че даръ-тѣ на Святаго Духа ся излѣ и на язычници-тѣ»; 46 Защото гы чуихъ да говорять языцы, 47 и да величайтъ Бога. Тогази отговори Петръ: Може ли нѣкой да вѣзбрани во-даж-тѣ да ся не крестятъ и тѣзи които 48 пріяхъ Духа Святаго «както и нынѣ?» И заповѣда да ся крестять ^и въ име-то Господне. Тогази му ся примолихъ да прѣ-сѣди нѣколко дена у тѣхъ.

ГЛАВА 11.

1 И чухъ апостоли-тѣ и братія-та които бѣхъ въ Іудеѣ, че и язычници-тѣ пріяхъ 2 слово-то Божіе. И когато вѣзлѣзе Петръ въ Іерусалимъ, прѣпирахъ ся съ него 3 «тѣзи които бѣхъ отъ обрѣзаны-тѣ, И казувахъ: Че при необрѣзаны человѣцы си 4 вѣзль ^и ялъ си съ тѣхъ. А Петръ начи- 5 и излагаше имъ «наредъ станжало- 6 то и казуваше: «Азъ бѣхъ на молитвѣ въ градъ-тѣ Іоппіїж; и въ изстѣпленіе 7 видѣхъ видѣніе, единъ съѣздъ като голѣмъ плащаницъ въранж за четыри-тѣ 8 краница слѣзуваше, и спущаше ся отъ 9 небе-то, и дойде даже до мене. Въ него като ся вгледвахъ, разсмотряхъ и видѣхъ 10 четвероногы земны, и звѣрове, и гадове, 11 и птицы небесны. И чухъ гласъ който ми казуваше: Петре, стани, заколи и яждъ. 12 И рѣкохъ: Никакъ, Господи; защото ни- 13 кога не е вѣзло въ уста-та ми нищо 14 мърсно или нечишто. И отговори ми вто- 15 рый пѣтъ гласъ-тѣ отъ небе-то: Което е 16 Богъ очистилъ, ты за мърсно го не счи- 17 тай. И това станж до три пѣти, и пакъ 18 ся држихъ всичко на небе-то. И ето, на 19 сѫщій-тѣ часъ, трима человѣци пристигахъ прѣдъ кѫщи-тѣ въ коіжто бѣхъ, 20 проводени отъ Кесарії до мене. И «рече 21 ми Духъ-тѣ да идѣ съ тѣхъ и никакъ 22 да ся не сумнявамъ; а съ мене наедно дойдохъ и шестимата тѣзи братія, и 23 вѣзлохъ ми въ кѫщи-тѣ на человѣка. И 24 каза ни, какъ видѣлъ ангела въ кѫщи- 25 тѣхъ си, че застанахъ и му рекль: Про- 26 води человѣцы въ Іоппіїж, и призови Си- 27 мона който ся нарѣча Петръ. Той ще ти 28 каже думы, чрѣзъ които ще ся спасеніе 29 ти и всичкий-тѣ твой домъ. И когато 30 начижахъ да говорѣхъ, Духъ Святый сѣз- 31 на тѣхъ, «както и на насъ испърво. То-

^а Ст. 23.^{вс} Гл. 11; 18. Гал. 3; 14.^в Гл. 11; 17. 15; 8, 9. Рим.

10; 12.

^и 1 Кор. 1; 17.^и Гл. 2; 38. 8; 16.^а Гл. 10; 45. Гал. 2; 12.^б Гл. 10; 28.^в Гал. 2; 12.^а Лук. 1; 3.^{вс} Гл. 10; 9 и др.^в Іоан. 16; 13. Гл. 10; 19.

15; 7.

^ж Гл. 10; 23.^з Гл. 10; 30.^и Гл. 2; 4.^и Мат. 3; 11. Іоан. 1; 26, 33.

Гл. 1; 5; 19; 4.

^к Иса. 44; 3. Іоан. 2; 28; 3;

18.

гагъ смислихъ рѣч-тѣ Господніхъ, какъ казуваще: «Іоаннъ е кръстиль съ водѣ, а ^и вы ще ся кръстите Духомъ Святымъ. 17 И тѣй понеже даде Богъ равенъ даръ и на тѣхъ, които повѣрувахъ въ Господа нашего Іисуса Христа, както и намъ, «азъ кой бѣхъ щото да могъ да вѣспрѣ Бога? 18 Това като чухъ, мълкнахъ си, и славѣхъ Бога и казувахъ: «И на язычници-тѣ прочее даде Богъ покаяніе за животъ.

19 И тѣй «распрѣнѣти-тѣ отъ гоненіе-то, което станж по смирѣ-тѣ на Стефана, прѣмнѣхъ до Финикий и Кипръ и Антиохій, и никому другому не проповѣдувалъ слово-то, тѣкмо на Іудеи-тѣ. И отъ тѣхъ имаше нѣкои человѣци Кипряне и Киринейци, които, като влѣзохъ въ Антиохій, говорѣхъ «на Еллинисты-тѣ, и благовѣствувахъ илъ Господа Іисуса. И рѣка та Господня рѣбше съ тѣхъ; и много множество повѣровахъ и «обѣрнѣхъ ся 22 къмъ Господа. И чу ся дума-та за тѣхъ въ уши-тѣ на церкви-тѣ въ Іерусалимъ, и пратихъ «Варнава да прѣмине до Антиохій. И той като дойде и видѣ Божи- 23 тѣхъ благодарствъ, възрадова ся, и подсканяше всички-тѣ да прѣбѣждатъ въ Господа 24 съ постоянно сърдце. Понеже той бѣше человѣкъ добър и исполненъ съ Духъ Святъ и съ вѣрѣ: и «приложи ся къмъ 25 Господа доволно народъ. Тогази излѣзе Варнава «до Тарсъ да търси Савла, и като го намѣри, доведе го въ Антиохій. 26 И като ся събрахъ въ церкви-тѣ цѣлѣ години, изучихъ доволно народъ; и най-първо въ Антиохій ученици-тѣ ся наименовахъ Християни.

27 И прѣзъ тѣзи дни «слѣзохъ пророци 28 отъ Іерусалимъ въ Антиохій. И станж единъ отъ тѣхъ на име «Агавъ, и назначи Духомъ, че има да бѣде голѣмъ гладъ по всички вселенинія, които и станж во 29 прѣмѣ-то на Клавдія Кесарія. За това ученици-тѣ отредихъ всякой отъ тѣхъ споредъ състояніе-то си да проводятъ «помощъ на братія-та които живѣехъ въ 30 Іудеї: «Което и сторихъ и ѹжъ испратихъ до превити-тѣ чрѣзъ рѣка-тѣ на Варнава и Савла.

ГЛАВА 12.

1 Въ онова врѣме царь Иродъ прострѣ рѣ- 2 цѣ да стори зло на нѣкои отъ церкви-тѣ.

2 И уби съ мечъ «акова Іоанновъ-тѣ братъ.

^а Гл. 15; 8, 9.^и Гл. 10; 47.^в Рим. 10; 12, 13, 15; 9, 16.^и Гл. 8; 1.^з Гл. 6; 1, 9; 29.^ж Лук. 1; 66. Гл. 2; 47.^и Гл. 9; 35.^к Гл. 9; 27.^и Гл. 13; 43, 14; 22.^и Гл. 6; 5.^и Ст. 21. Гл. 5; 14.^и Гл. 9; 30.^и Гл. 2; 17, 13; 1, 15; 32.

21; 9, 1 Кор. 12; 28. Ефес.

4; 11.

^и Гл. 21; 10.^и Рим. 15; 26, 1 Кор. 16; 1.

2 Кор. 9; 1.

^и Гл. 12; 25.

—

^и Мат. 4; 21, 20; 23.